

Решение

РЕШЕНИЕ

№ 544

гр. Враца, 12.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ВРАЦА, АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.11.2019г. /дванадесети ноември две хиляди и деветнадесета година/ в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИГЛЕНА РАДЕНКОВА
ЧЛЕНОВЕ: ТАТЯНА КОЦЕВА
БИСЕРКА БОЙЧЕВА

при секретаря ДАНИЕЛА ВАНЧИКОВА и с участието на прокурора НИКОЛАЙ ЛАЛОВ, като разгледа докладваното от съдия РАДЕНКОВА адм. дело № 549 по описа на АдмС – Враца за 2019 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.185 и сл. от Административно-процесуалния кодекс

Образувано е по протест на ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ВРАЦА, против Наредба №8 за управление на отпадъците на територията на Община Криводол, приета с Решение №402 по Протокол №39/28.02.2014г. на Общински съвет Криводол и жалба на „Рейсър Ауто“ ЕООД, със седалище и адрес на управление гр.София, представлявано от управителя Юрий Василевич Сидоров, действащ чрез пълномощника си адв. Юлиан Дацев, с която е оспорена разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от същата Наредба.

В протеста се сочи, че при приемане на оспорената Наредба не е спазена процедурата, посочена в Закона за нормативните актове, а освен това съдържа разпоредби, които са в противоречие с нормативен акт от по-висока степен. Прави се искане за отмяна на цялата Наредба и присъждане на направените по делото разноски.

В жалбата са развити подробни съображения за незаконосъобразност на разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от Наредбата. Претендират се разноски в размер на 700,00 лева, от които 50,00 лева държавна такса и 650 лева заплатено адвокатско възнаграждение.

В с.з. протестът се поддържа от Окръжна прокуратура Враца, чрез прокурор Лалов. Претендират се разноски по делото.

Ответникът по оспорването Общински съвет Криводол не ангажира становище по делото.

Административният съд, като се запозна с доводите на страните и доказателствата в административната преписка и след служебна проверка съгласно изискванията на чл.168 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от доказателствата по делото, оспорената Наредба е приета с Решение №402 по Протокол №39/28.02.2014г. на Общински съвет Криводол.

Във връзка с приемането на Наредбата е изготвено предложение от Кмета на Община Криводол до ОбС-Криводол изх. №61-00-73/21.02.2014г. относно приемане на Наредба за управление на отпадъците на територията на Община Криводол, във връзка с изпълнение на разпоредбите на Закона за управление на отпадъците.

На същата дата – 21.02.2014г. е свикано редовно заседание на ОбС-Криводол, на 28.02.2014г., като в дневния ред е включено и предложението на Кмета на Община Криводол за приемане на Наредба за управление на отпадъците на територията на Община Криводол.

С Решение №402, взето по Протокол №39/28.02.2014г. на Общински съвет Криводол, с 13 гласа „за“ от присъствалите на заседанието 13 общински съветници, е отменена Наредба №8 за управление на отпадъците на територията на Община Криводол, приета с Решение №225 по протокол №26 от 30.10.2009г. и е приета нова Наредба №8 за управление на отпадъците на територията на Община Криводол, която влиза в сила от 01.03.2014г.

По делото е представена Наредба за управление на отпадъците на територията на Община Криводол и Правилник за организацията и дейността на Общински съвет, неговите комисии и взаимодействието му с Общинската администрация на Община Криводол.

Други доказателства във връзка с оспорването на Наредбата въпреки дадените от съда изрични указания с определение от 09.08.2019г. от страна на ответника не са представени по делото.

Съдебният състав приема, че се касае до оспорване на подзаконов нормативен акт с вторични правни норми, които създават общи задължителни правила за регулиране на повтарящи се обществени отношения в границите на съответната Община. Актът е издаден от орган на местно самоуправление и подлежи на безсрочно оспорване съобразно разпоредбата на чл.187, ал.1 АПК. Оспорването е направено, чрез протест на Окръжна прокуратура съобразно правомощията по чл.16, ал.1, т.1 АПК в защита на обществения интерес. По изложените съображения оспорването се явява допустимо, а разгледано по същество, е и основателно по следните съображения:

В чл.8 ЗНА се дава право на всеки Общински съвет да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Оспорената Наредба, се явява акт, издаден в изискуемата писмена форма, от компетентен орган, с решение, взето на редовно проведено негово заседание, с изискуемия се кворум, поради което същата не е нищожна.

Процедурата по издаването на действащите в страната нормативни актове е уредена в Закона за нормативните актове. Независимо от обстоятелството, че действието на тези актове се ограничава само върху територията на съответната Община, при

съставянето и приемането им следва да се спазват изискванията, заложи в ЗНА. В конкретната хипотеза в действията по внасяне на предложение и приемането на Наредбата, не са спазени императивни изисквания на закона. В приложеното предложение на вносителя – Кмета на Община Криводол не се съдържат мотиви с необходимото съдържание, съгласно разпоредбата на чл.28, ал.2 ЗНА, който изисква мотивите, съответно докладът, да съдържат следните реквизити: 1. причините, които налагат приемането; 2. целите, които се поставят; 3. финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; 4. очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива; 5. анализ за съответствие с правото на Европейския съюз. В предложението се съдържат бланкетни мотиви, но те нямат обхвата и задълбочеността, изискуеми за мотивите към проектите на подзаконовни нормативни актове, съгласно чл.28, ал.2 ЗНА, видно от съдържанието на докладната записка на вносителя. В чл.28, ал.3 ЗНА се съдържа забрана за обсъждане на проект на нормативен акт, към който не са приложени мотиви, съответно доклад, изготвен съгласно изискванията по ал.2. Такива мотиви към Наредбата липсват, видно от представената от ответника административна преписка по делото. Тази разпоредба е императивна и нейното неспазване винаги води до незаконосъобразност на приетия нормативен акт поради съществено нарушаване на административнопроизводствените правила.

При приемането на оспорената Наредба е нарушена и разпоредбата на чл.26, ал.1 ЗНА, който изисква проектите на нормативни актове, в т.ч. и подзаконовите такива, да бъдат изработени при зачитане на принципите на обосновааност, стабилност, откритост и съгласуваност. За да се постигнат тези цели, ал.2 на същата разпоредба постановява преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта да го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта. Липсват доказателства проекта на Наредбата да е бил публикуван, а предвид хронологията на приемане на последната – предложение от 21.02.2014г., свикване на заседание ОБС от същата дата, провеждане на заседание на 28.02.2014г. и влизане в сила на 01.03.2014г., дори да е публикуван проект на Наредбата, то не е в сроковете посочени в закона.

Констатираните нарушения на административнопроизводствените правила са достатъчно основание за отмяна на Наредбата в нейната цялост, при което съдът не дължи произнасяне по сочената в протеста и жалбата на „Рейсър Ауто“ ЕООД материалната незаконосъобразност на визираните в тях разпоредби от Наредбата.

Оспорваната Наредба е приета при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които в случая представляват основание за отмяна на акта - чл.146, т.3 АПК.

При този изход на спора и при своевременно направено искане на Окръжна прокуратура Враца следва да се присъди сумата 20 /двадесет/ лв., сторени от нея разноски за публикуване на оспорването в ДВ.

По отношение на претенцията на „Рейсър Ауто“ ЕООД за присъждане на 650 лева адвокатско възнаграждение, съдът намира следното:

Размерът на адвокатските възнаграждения следва да е справедлив и пропорционален на предоставената услуга, дори когато е посочено, че е минимален. Съгласно чл. 36, ал. 2 от ЗАдв размерът на възнагражданието трябва да е справедлив и обоснован, като това изискване следва да се прилага и когато се определят минималните размери на адвокатските възнаграждения, защото те следва да се обосновават с два обективни критерия – обем и сложност на извършената дейност, както и величината на защитавания интерес. За да се приеме, че минималните размери на адвокатските възнаграждения са обосновани и справедливи, както изисква законовата норма, цената на адвокатския труд следва да представлява изражение и на двата критерия. В този смисъл е и практиката на Върховния административен съд, във връзка с обжалване на различни текстове от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения – решение № 9273 от 27.07.2016г. по адм.д. № 3002 от 2015г., потвърдено с решение № 5485 от 02.05.2017г. на петчленен състав на Върховния административен съд по адм. дело 1403/2017г. Подобни мотиви в този смисъл са изложени и в решение на Съда на Европейския съюз от 23.11.2017г. по съединени дела С-427/16 и С-428/16. В т.47 от решението СЕС посочва, относно Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения: „ В случая разглежданата в главните производства правна уредба не съдържа какъвто и да било точен критерий, който би могъл да гарантира, че определените от Висшия адвокатски съвет минимални размери на адвокатските възнаграждения са справедливи и обосновани при зачитане на общия интерес. В частност тази правна уредба не предвижда каквото и да било условие, отговарящо на изискванията, които Върховният административен съд (България) формулира в решението си от 27 юли 2016 г. и които се отнасят по-специално до достъпа на гражданите и юридическите лица до квалифицирана правна помощ и необходимостта от предотвратяване на всякакъв риск от влошаване на качеството на предоставяните услуги.“ Изложеното потвърждава тезата, че Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, която предвижда определяне на последните единствено от вида на спора, в случая установен с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. минимален размер от 500 лева, без да отчита обема и сложността на свършената работа във връзка с предоставяне на адвокатска услуга, противоречи на чл. 36, ал. 2 от ЗАдв., тъй като определените съобразно Наредбата възнаграждения не биха могли да са справедливи и обосновани. При противоречие на подзаконов нормативен акт със закон, следва приложение на чл. 15, ал. 3 от ЗНА.

С оглед на гореизложеното и предвид фактическата и правна сложност на делото, съдът намира, че в полза на „Рейсър Ауто“ ЕООД следва да бъдат присъдени разноски в размер на 150 лева, от които 50 лева държавна такса и 100 лева адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл.193, ал.1, пр.2 вр. чл.146, т. 3 АПК Административен съд Враца

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по протест на Окръжна прокуратура Враца Наредба №8 за управление на отпадъците на територията на Община Криводол, приета с Решение №402 по Протокол №39/28.02.2014г. на Общински съвет Криводол.

ОСЪЖДА Общински съвет Криводол да заплати на Окръжна прокуратура Враца разноски в размер на 20 (двадесет) лева.

ОСЪЖДА Общински съвет Криводол да заплати на „Рейсър Ауто“ ЕООД разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване или протестиране пред ВАС-София, чрез АдмС-Враца в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: (4)

ЧЛЕНОВЕ: 1. (4)

2. (4)